

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15206/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца адвоката АА из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 933/22 од 09.06.2022. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 933/22 од 09.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 933/22 од 09.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1438/19 од 01.02.2022. године, ставом првим изреке, укинута су у целости платни налози Основног суда у Врању и то: Пл. 604/19 од 25.07.2019. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл. 843/19 од 27.09.2019. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну од 08.05.2019. године са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл. 663/19 од 08.08.2019. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну од 08.05.2019. године са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл. 644/19 од 05.08.2019. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну од 08.05.2019. године са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Брању Гж 933/22 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против става другог изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавању судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, у сваком конкретном случају. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, а ни за новим тумачењем права, јер је питање плаћања адвокатских услуга, чињенично питање сваког конкретног спора, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 24.07.2019. године. Вредност предмета спора је 24.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић